

„Úriember” vagy totális „Nagy testvér” társadalom?

Dénes Tamás
matematikus-kriptográfus

Az állampolgári szabadságjogokkal és az információs önrendelkezéssel gyökeresen ellentétes, a demokratikus világban páratlan törvénytervezet látott napvilágot MAgyarországon:

„Változtatna a Belügyminisztérium a polgárok személyi adatairól szóló törvényen, így a jövőben központi helyen tárolnák az egyes szervek által készített kép- és hangfelvételeket. – írta a Magyar Nemzet. A BM 2017.07.31-én hétfőn nyújtotta be a törvénytervezetet.

Ennek alapján a rendőrség, a közterület-felügyelet, a személyszállítási szolgáltató, a közút kezelője, az útdíjellenőrzésre jogosult szervezetek felvételeit egy, a kormány által rendeletben kijelölendő szervezet ellenőrizné, amely bűnmegelőzési, nemzetbiztonsági közlekedésszervezési indokok alapján adná ki az adatokat az arra jogosult adatigénylő szervnek.

A szálláshely-szolgáltatóknak kötelező lenne rögzíteni és tárolni az igénybe vevők nevét, születési helyét, állampolgárságát, édesanyja nevét, másolatot készíteni a személyi okmányairól. A törvénytervezet azt is meghatározza, milyen műszaki követelmények szerint kiépített és üzemeltetett rendszeren kell továbbítani az adatokat.” (INDEX 2017.08.01.)

Sajnálattal kell megjegyeznünk, hogy ezzel az hatalmi ideológiával (sőt gyakorlattal!) a történelmi tapasztalatokat és zsákutcákat semmibe vevő rossz tanulók képzeletbeli hátsó padjába ült ismét a magyar állam. Sokadszor hagyja figyelmen kívül A. Einstein bölcs intelmét: *„A történelem arra tanít meg minket, hogy az emberiség semmit sem tanul a történelemből.”*

Pedig az állampolgárok személyes adatainak, a civil és a magán szervezetek adatainak tömeges központi gyűjtése és felhasználása, az elmúlt ötven évben kialakuló információsnak nevezett „fejlett” e-társadalmainak kulcskérdése. Az erre a kérdésre adott válaszokban mutatkozik meg *az állam és a civil társadalom bizalmi, vagy inkább hatalmi viszonya.*

A következőkben bemutatom azokat a történelmi előzményeket (mintákat), amelyek rámutatnak arra, hogy a HATALOMNAK mindig módja van választani a jelen dolgozat címében jelzett két út között. Vagyis, hogy „úriember” vagy totális „Nagy testvér” társadalommal viszonzza az állampolgárok bizalmát.

Az „úriember társadalomtól” az FBI-ig

Henry L. Stimson (1867-1950)

„Úriember nem olvassa el mások levelét.”¹ - mondta Henry L. Stimson, aki az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztere és a rejtjelrejtő szolgálat főnöke volt az 1920-as évek végén. Eme szállóigévé vált mondása alapján 1929. október 31-én bezárta kapuit az USA rejtjelző és rejtjelrejtő szolgálata (a Black Chamber). Sajnos azonban a történelem nem Őt igazolta, így Stimson „úriember” felfogása (mindannyiunk nagy sajnálatára) sem a múltban, sem a jelenben és nagy valószínűséggel a jövőben sem lesz több, mint szállóige.

¹ „Gentlemen do not read each other's mail.” (Henry L. Stimson)

Vajon a „nem úriember” társadalmakban vannak-e valamiféle korlátai a hatalomnak az állampolgárok ellenőrzése felett?

Már jóval Henry L. Stimson működése előtt, 1908. július 26-án Theodore Rooseveltnél elnöksége (1901-1909) alatt létrejött egy különleges ügynökökből álló szervezet, amelyet először *Bureau of Investigation*-nek (Nyomozóiroda, BOI) hívták, majd 1935-ben lett *FBI (Federal Bureau of Investigation)*, azaz Szövetségi Nyomozó Iroda.

John Edgar Hoover (1895-1972) az FBI igazgatója volt 1924-től haláláig, azaz majdnem fél évszázadon át, ami akkor is rekord teljesítmény lenne, ha „uralkodása” nem az USA és az egész 20. századi világtörténelem legkritikusabb korszakán ívelt volna át. A II. világháború és a hidegháború évei a titkosszolgálatok és a bűnüldözés területén igazán koncentrált munkát igényeltek. J.E. Hoover gondolatait tehát hiteles forrásnak tekinthetjük, amikor az FBI-ról van szó. Nos, éppen a hidegháborús időszak közepén, 1956-ban a *Look magazin*-nak nyilatkozta a

John Edgar Hoover (1895-1972)

következőket:

„*Mi csak egy tény összegyűjtő szervezet vagyunk. Nem ítéliünk el és nem semmisítünk meg senkit.*”

(*Look magazine*, 1956.06.14.)

Talán nem véletlen, hogy Hoover eme állításával tökéletesen összecseng a Belügyminisztérium fenti törvénytervezetének lakosságot megnyugtató indoklása, amely a „hatékonyságra”, „nemzetbiztonságra” hivatkozik. Ennek zászlaja alatt – főleg válságos időkben – az állami ideológia, nemzetbiztonságra hivatkozás alapján *minden korlátozást el kell fogadni*, amely az állampolgári jogok csorbítására irányul.

Még megdöbbentőbb, ha figyelembe vesszük, hogy a Belügyminisztérium javaslata szerint a korlátlan adatgyűjtés az állam „alanyi joga”, vagyis az adatok tulajdonosai képviseletében semmiféle ellenőrzési, felügyeleti, kontroll mechanizmus nem épül a rendszerbe.

Mindezek veszélyéről maga J.E. Hoover ugyanebben a több mint 60 évvel ezelőtti nyilatkozatában ezt mondta: „*Amint az FBI elkezd javaslatokat készíteni, hogy mit kellene tenni a megszerzett információival, abban a percben Gestapóvá válik.*” (*Look magazine* (1956.06.14.))

A Belügyminisztérium *veszélyhelyzettel, és egyéb nemzetbiztonsági fenyegetettséggel kapcsolatos* érvei már újabb keletű biztonságpolitikai zsákutca *déjá vu* érzését keltik.

Ugyanis húsz évvel J.E. Hoover idézett nyilatkozata és mindössze 3 évvel halála után, az Egyesült Államokban már kiszivárogtak az addig szigorúan titkos ECHELON kémműhold rendszer létezéséről információk. Ezek alapján, a felvilágosult és a civil társadalomért, az emberi szabadságjogokért felelősséget érző politikusok megvalósulni látták az Orwell-i

Frank Church (1924-1984)

USA szenátor (1957-1981)

NAGY TESTVÉR 1949-es utópiáját. Magának az ECHELON rendszernek és az erre épülő korlátlan megfigyelési lehetőségek megteremtésének indoka, akkor és azóta mindig egyfajta fenyegető *közös ellenség, amely ellen globális háborút kell viselni* (természetesen maximális „hatékonysággal”, a „nemzetbiztonság” érdekében).

Frank Church szenátor 1975-ben így figyelmeztette az amerikai társadalmat a korlátlanul koncentrált hatalmi információbirtoklás szinte beláthatatlan veszélyeire (lásd [NBC 1975]):

„Ugyanakkor, amikor az amerikai emberek lehetőségei gyökeresen megváltozhatnak és minden amerikai teljes magánéletet élhet, ugyanezek az eszközök teszik lehetővé, hogy minden megfigyelhető legyen (telefonbeszélgetés, távirat, fax, email, stb.) Nem lesz egyetlen rejtett hely sem az emberek számára. Ha a kormányzat valaha zsarnoksággá válik, ha egy diktátor kezébe kerül ez az ország, ez a technológiai kapacitás, amelyet a hírszerzés biztosít a kormánynak, tökéletes eszközt ad a kezébe egy totális uralomhoz, amely ellen lehetetlen lesz küzdeni, mert ez az „információs pajzs” tökéletes védelmet biztosít a kormánynak .... **Én nem akarom látni azt az országot, amelyik átmegy ezen a „hídon”, mert ez a „híd” olyan szakadékon vezet keresztül, ahonnan nincs visszaút.**”

Church szenátor veszélyérzete látnoki módon jelzett, hiszen akkor még a globális „harcrend”, vagyis az ECHELON valódi rendszeréről töredékes információk is alig álltak rendelkezésre. A mai technikai lehetőségek és kapacitások Orwell és Church szenátor fantáziáját is messze túlhaladták, éppen ezért egyre nagyobb kísértésnek van kitéve az ezeket birtokló hatalom, amely a kormányok kezében összpontosul. A 20. századi történelem, majd a 21. század első évtizedében a „hidegháború” helyett „terrorizmus elleni küzdelem” feliratú zászló alatt végrehajtott globális megfigyelő rendszerek terjedése, megmutatta eme álságos „bűnmegelőzési” stratégia minimális hatékonyságát, miközben maximális költségvetéssel tartja a függőség félelmében a civil társadalmat (lásd [IDÉNES T. 2011/21](#)).

Talán még megdöbbentőbb, hogy a fenti Belügyminisztériumi törvénytervezet totális információ központosítási ideológiájának antihumánusáról, már jóval Hoover, Orwell és Church szenátor előtt írt Kosztolányi Dezső (1885-1936):

„Beírtak engem mindenféle Könyvbe és minden módon számon tartanak. Porzó-szagú, **sötét hivatalokban énrólam is szól egy agg-szürke lap.**

Ó, fogcsikorgatás. Ó, megalázás, hogy rab vagyok és nem vagyok szabad. **Nem az enyém már a kezem, a lábam és a fejem, az is csak egy adat. Jobb volna élni messze sivatagban, vagy lenn rohadni, zsíros föld alatt, mivel beírtak mindenféle Könyvbe és minden módon számon tartanak.**” (Kosztolányi Dezső: „A bús férfi panasza”-ból, 1921.)

sámunkra kideríthetetlen.

Az információalapú társadalom kulcsproblémája, hogy minden korábbinál nagyobb a veszélye annak, hogy mindezek az adatok, a Kosztolányi által látnoki módon megjósolt „agg-szürke lap”-ok, a Church szenátor által vizionált rossz kezekbe kerülnek. Legalább ekkora bizonytalanságot kelt az állampolgároknak, hogy digitális „személyes aktájuk” a különböző állami intézmények között elméletileg szabadon áramolhat. Megállapíthatjuk tehát, hogy

minél több adat birtokába jutnak a hatalom intézményei, annál inkább kikerül a civil társadalom, azaz az emberek kezéből a magántitok, a személyesség és az afölötti rendelkezés, azaz az *információs önrendelkezés* lehetősége.

Különösen fontos e veszélyekre felhívni a figyelmet egy olyan információalapú világban, amelyben az e-kommunikációtól, az e-banki és e-kereskedelmi szolgáltatásokon keresztül, az e-ügyintézésig, egyre növekvő mértékben virtuálissá válik az információk tárolása, továbbítása és felhasználása. Sőt, már napjaink valósága, hogy a az utcákon, tereken, az üzletekben és egyéb intézményekben videó és hangfelvételek készülnek rólunk anélkül, hogy arról tudomásunk lenne, és ahhoz beleegyezésünket adnánk.

Mindennek korlátlan és gyakorlatilag ellenőrizetlen, KÖZPONTI BIRTOKLÁSÁT ÉS FELHASZNÁLÁSÁT jelenti a Belügyminisztérium fenti törvénytervezete. Sötét jövőkép ez egy információalapú társadalomban!

A HATALOM 21. századi „csodafegyvere”

Az állam (hatalom) mindig választhat aközött, hogy megteremti-e az információk birtoklásának és azok felhasználásának szimmetrikus egyenszilárdságát², vagy az állampolgárok számára *tökéletes fekete-doboz rendszert hoz létre* a birtokában lévő hatalmas információtárolókban tárolt gigászi mennyiségű információból. Az egyik irány a civil emberek és szervezetek „*magán szférájának*” minden eddiginél mélyebb kifürkészése és egyre erősebb befolyásolása felé³, a másik azonban az egyének és az intézmények *információs egyenjogúsága* felé vezet. A 21. század e-társadalmának körvonalai nem csekély mértékben attól függenek, hogy melyik irányzat kerekedik felül.

„Szitáljuk át a sivatagot egy elegendően nagy és megfelelő lyukméretű szitán. Ami kihullik az a homok, ami fennmarad az az oroszlán.” Analógia a társadalomra:

„Tekintsd a 99.9% becsületes embert bűnözőnek, hogy a 0.1% bűnözőt megpróbáld kiszűrni!”

² Egyenszilárdság alatt az információs rendszerek azon tulajdonságát értjük, hogy a rendszer bármely pontjának biztonsága azonos erősségű biztonsági alrendszerrel védett (lásd [VASVÁRI 2009]). A szimmetria a civil információkat tartalmazó rendszereknél azért kiemelendő, mert itt az információ tulajdonosa (állampolgár, civil szervezet, stb.) nem azonos az információtároló tulajdonosával (állam). Ezáltal már az információkhoz való hozzáférés sem szimmetrikus!

³ Erre épül a mára már globalizálódott *anti-bűnmegelőzési filozófia*, amelyet a „Hogyan fog az elméleti fizikus oroszlánt a sivatagban?” gondolat kísérlet jól illusztrál: „Szitáljuk át a sivatagot egy elegendően nagy és megfelelő lyukméretű szitán. Ami kihullik az a homok, ami fennmarad az az oroszlán.” A modell-analógia jól értelmezhető a mindent behálózó megfigyelő és azonosító rendszerekre, ha „a sivatag homokjaként” értelmezzük a 99.9% becsületesen és békésen élő állampolgárt, akiket ez a „szitáló eljárás” állandó megalázó zaklatásnak tesz ki, és a maradék 0.1% a tulajdonképpen zsákmányul ejtendő oroszlán. Vagyis, ha a modell arányokra vonatkozó aspektusát tekintjük, akkor a hatalom központosító anti-bűnmegelőzési filozófiája így fogalmazható meg: „Tekintsd a 99.9% becsületes embert bűnözőnek, hogy a 0.1% bűnözőt megpróbáld kiszűrni!” (lásd [DÉNES T. 2010])

Minden fórumon fel kell hívni a figyelmet arra, hogy

A 21. század „információs fegyvere”, a történelem eddigi legördögibb „csodafegyvere” lehet, amely nem rombol le épületeket, nem pusztít el fákat, erdőket, állatokat és növényeket, gyártására nem épülnek monumentális gyárak, üzemek, sem a föld felett, sem a föld alatt.

Ez a csodafegyver a globális információs társadalom milliónyi digitális e-cérnaszálán függő embert helyezi marionett bábuként, olyan aszimmetrikus, kiszolgáltatott, védtelen helyzetbe, amelyben a hatalom képes az e-cérnaszálakat szinte korlátlanul manipulálni, sőt bármikor elvágni. Ördögi eszköz tehát az "információs fegyver", amellyel észrevétlenül lehet láthatatlan információs rabszolgaságba sodorni emberek millióit.

Bár léteznek olyan módszerek, amelyek magát a lehallgatást, megfigyelést akadályozzák vagy teszik lehetetlenné, de ezeket éppen azok a deviáns csoportok (a 0.1%) használják fel nemtelen céljaik elérése érdekében, akik ellen a hivatalos deklaráció szerint a lehallgatást, megfigyelést a HATALOM TOTÁLISAN alkalmazza (lásd [IDÉNES T. 2001/11](#)).

Az „oroszlánt fogni a sivatagban” eljárás gyakorlati kivitelezhetetlenségének első racionális gondolata után, a még oly absztrakt gondolkodású olvasóban is felvetődik, hogy az algoritmus (a hatalom hivatkozása ellenére) nem igazán hatékony. Ezért aztán még elgondolkodtatóbb, hogy MIÉRT?

Hiszen sok milliárd homokszem megmozgatását igényli, egyetlen oroszlán miatt. A modell analógia világossá válik, ha az oroszlán a terroristákat (vagy egyéb bűnözőket), a homokszemek pedig a sok-sok békésen, becsületesen élő embertársunkat reprezentálják. Vagyis, ha a modell arányokra vonatkozó aspektusát tekintjük, akkor a NAGY TESTVÉR típusú anti-bűnmegelőzési filozófia így foglalható össze: „**Tekintsd a 99.9% becsületes embert bűnözőnek, hogy a 0.1% bűnözőt megpróbáld kiszűrni!**”

Eme filozófia költség és hatékonyság viszonyát, valamint emberi személyiségjogainkra és polgári szabadságjogainkra mért megalázó csapását, igyekeztem vázlatosan bemutatni. Meggyőződésem, hogy maga G. Orwell örülne a legkevésbé annak, hogy immár több mint 70 év után társadalmunkban *az újbeszél, azaz a gondolatrendőrség szelleme kísért.*

**Polgári szabadságjogok (információs önrendelkezés),
vagy „terrorizmus elleni küzdelem” ?**

Egészen megdöbbenő, hogy a demokrácia és a polgári szabadságjogok paradicsomaként, a Föld többi országa számára példaképpül szolgáló USA-ban, a totális ECHELON lehallgató rendszer létezésére vonatkozó Európai Unió STOA jelentések⁴ nyilvánosságra kerülése után is, csupán egy névtelenül nyilatkozó

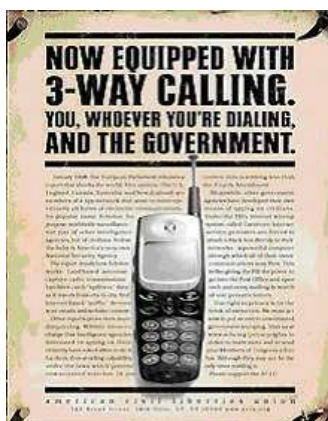
⁴ Az Európa Parlament STOA bizottsága (Scientific and Technological Options Assessment) gondozásában jelent meg. A tanulmány címe: „A politikai kontroll technológiájának értékelése”. A STOA tanulmány rámutatott az ECHELON rendszer használatának sok kényes pontjára, amelyek az USA és az EU kapcsolatát és főleg állampolgáraikat igen érzékenyen érintik.

biztonságtechnikai szakember próbálta a nyilvánosság előtt elismerni: „A legtöbb szakmabeli, aki az USA-ban tud az ECHELON-ról és más elektronikus lehallgatási technikákról, kapcsolatban áll az NSA⁵-val, vagy más állami ügynökséggel és ezek tanácsára nem feszegetik a témát. Eddig egyedül az Európai Unió merte hivatalosan vizsgálni ezeknek a rendszereknek a működését.”

Ennél megdöbbentőbb a Pew Internet & American Life Project 2001-ben közzétett vizsgálata, mely szerint az USA polgárok 54%-a szerint jó dolog, hogy az FBI figyeli az e-mail forgalmat, míg ezt csupán 34% utasítja el.

Ezt a csipkerózsika álomba ringatott polgárságot igyekezett felébreszteni az *American Civil Liberties Union* (ACLU), azaz az Amerikai Polgárjogi Unió 2001. tavaszán indított kampánya. Ugyanis az ACLU szerint a Carnivore⁶ és az ECHELON (amelynek létezését hivatalosan még el sem ismerték) veszélyezteti a polgárok magánélethez való jogát, és azt az alkotmánykiegészítést, amely védi az amerikai polgárt az indokolatlan kormányzati megfigyeléstől. A *The New Yorker* magazin 2001. április 15-i és a *New York Times* április 16-i számában megjelenő hirdetések egy mobiltelefont ábrázolnak, amely felett a „Háromirányú hívás: te, a hívott fél és a kormány” felirat olvasható.

„A telefonhívás immár háromirányú!
Ön, a hívott fél, és a kormány között folyik!”

Az ACLU kampány célja az volt, hogy jogszabályi keretek közé szorítva, átfogó ellenőrzésnek vessék alá az amerikai kormányzat által működtetett digitális megfigyelési rendszereket. A szervezet a fentihez hasonló egészoldalas hirdetéseket adott fel, hogy felrázza a gyanútlan amerikai tömegeket. A hirdetések szövege tehát sokkolóan igyekszik felhívni az olvasók figyelmét, hogy „**A telefonhívás immár háromirányú! Ön, a hívott fél, és a kormány között folyik!**” A hirdetés felszólítja az olvasót (sajnos kevés sikerrel), hogy látogasson el az ACLU weboldalára, ahol rendelkezésére áll egy link, melynek segítségével tiltakozó üzenetet tud küldeni a kongresszusi képviselőknek.

Ma már tudjuk, hogy a sikeres 2001. szeptember 11-i terrortámadás egyértelműen a hatalmas titkosszolgálati apparátust támogató ECHELON fiaszkója volt, amelynek sok százmilliárd

⁵ Az USA Nemzeti Biztonsági Szolgálat.

⁶ Az USA Szövetségi Nyomozóiroda (FBI) emberei már néhány órával a 2001. szeptember 11-i terrortámadások után telepíteni kezdték a *Carnivore* (húsevő) névre keresztelt Internet lehallgató rendszert az amerikai internetszolgáltatók szervereire. Hivatalosan deklarált célja a bűncselekményekkel gyanúsított személyek e-mail üzeneteinek felügyelete volt.

dolláros költségvetése hivatalosan a „terrorizmus elleni küzdelmet” célozta. A fiaskót azonban a kormány nem arra használta fel, hogy új nemzetbiztonsági filozófiát dolgozzon ki, sőt a fiaskó elemzése éppen az ACLU polgári szabadságjogok védelmére irányuló törekvései ellen hatott.

Ugyanis a tragédia után két nappal elfogadott antiterrorista törvénycsomag keretében elsőként az Egyesült Államokban kapták meg a szükséges törvényi támogatást az Interneten zajló privát kommunikációt is állami ellenőrzés alá helyező technológiák, elsősorban a Carnivore (később a DCS–1000 kódnévre átkeresztelt) e-mail megfigyelőrendszer, amelyet ekkor már két éve fejlesztett a Szövetségi Nyomozóiroda. A Carnivore tömeges bevetésére korábban alkotmányossági problémák miatt nem kerülhetett sor az USA-ban.

2001. szeptember 11. után azonban az EU-ban is felülkerekedtek a lehallgatáspártiak. Az Európai Parlament május végén elfogadta a magánjellegű adatok elektronikus védelméről szóló 1997-es irányelv 15. bekezdésének megváltoztatását. A két legnagyobb képviselőcsoport – az Európai Néppárt és az Európai Szocialisták – kompromisszuma nyomán megszavazott szabályozás szerint, ezt követően *a magántitok védelme a nemzet- vagy közbiztonság védelme érdekében felfüggeszthető, amennyiben az „a demokratikus társadalmi rendből következően szükséges, helyénvaló és arányos intézkedés”.*

Ugyanakkor világos, hogy ha az Internetnek a törvény által lehetővé tett lehallgatása az „amerikai módszerrel”, tömeges adatgyűjtés és az eredmény számítógépes kiértékelése formájában valósul meg, vagyis nem eseti vagy specifikus, hanem totális jellegű, a begyűjtött információtömeg feldolgozásának és kiértékelésének, magánszemélyekre vagy cégekre vonatkozó akták összeállításának csak a lehallgató technológia fejlettsége, az adatokat feldolgozó számítógépek kapacitása szab határt.

A jelen dolgozat elején idézett magyar Belügyminisztériumi törvénytervezet messze túllépi az ACLU által sérelmezett határokat, miközben:

Ma már a szakértői (nem politikusi!) vélemények egyértelműek:
A tömeges információgyűjtés a kódoltan és alapvetően személyes konspiráció útján kommunikáló terroristák ellen hatástalan, az átlagpolgár civil szféráját viszont súlyosan sérti.

A fentiekből egyértelmű, hogy a 21. századi globális infokommunikációs társadalmak kulcsfogalma az INFORMÁCIÓBIZTONSÁG. Ennek nélkülözhetetlen alapfeltétele a soha nem látott mennyiségű információ, a digitálisan leképezett „személyiségek” szimmetrikusan biztonságos tárolása, továbbítása, illetéktelenek által hozzáférhetlenné tétele.

Meg vagyok győződve arról, hogy abban minden szakember, politikus, és civil állampolgár egyetért, hogy hosszútávon egyetlen biztonsági konvergencia program képzelhető el, Henry L.Stimson „úriember társadalmáé”. Amíg azonban nem „úriember” társadalmakban élünk, még néhány középtávú biztonsági program kidolgozására lesz szükség, amelyektől legalább annyit elvárunk, hogy konvergensek legyenek. Természetesen az sem elhanyagolható szempont, hogy a konvergencia olyan határértékhez tartson, amely a civil társadalom számára legalább akkora biztonságot jelent, mint a hatalom számára.

*Ajánlom ezeket a gondolatokat minden fiatal figyelmébe,
akik egy olyan világba születnek, amely az e-társadalmat hajlamos technikai
bravúrnak tekinteni.*

*Legalább ennyire ajánlom eme gondolatokat mindazoknak a döntéshozóknak,
akik egyszerre az információs fegyver (a hatalom) birtokosai és kiszolgáltatóitjai.*

„To Whom it may concern!”, vagyis „Mindenkinek, akit illet !”

Dénes Tamás publikációi e tárgyban:

[DÉNES T. 2001/1] Biztonságos Információ (s) Társadalom (Két paradoxon egy címben)

INFO TÁRSADALOMTUDOMÁNY, 2001/53.

http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/4.GondolINFOTARS.htm

[DÉNES T. 2001/2] ECHELON az e-társadalom információpajzsa ?

Híradástechnika, 2001/6. 14-19

http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/1.GondolECHELON.htm

[DÉNES T. 2001/3] SZTEGONOGRÁFIA - rejtett információk rejtjelzés nélkül

Híradástechnika, 2001/8. 15-21

http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/2.GondolSZTEGANOGR.htm

[DÉNES T. 2002/3] „Rejtett csodafegyver”!

Népszabadság, 2002. június 6. /Fórum rovat/

[DÉNES T. 2002/4] INFOSANCE, a jövő INFOmációs renaisSANCE társadalmának esélye

eVilág, I.évfolyam 4.szám, 2002/július

http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/5.GondolINFOSANCE.htm

[DÉNES T. 2002/5] A globális e-társadalom és a terrorizmus „szövevénye” a kriptográfia mikroszkópján át
(Gondolatok 2001.szeptember 11-e első évfordulóján)

CEO Magazin, III.évf. 2002/4.

http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/3.GondolSZEPI1.htm

[DÉNES T. 2002/6] e-MBER avagy egy új veszélyeztetett faj keletkezése

eVilág, I.évfolyam 6.szám, 2002/szeptember

http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/7.Gondole-mber.htm

[DÉNES T. 2002/7] Kriptográfia-politika „szeptember 11” előtt és után

Híradástechnika, 2002/9, 45-48

[DÉNES T. 2002/8] Az adathordozók „ujjlenyomata” (Digitális ujjlenyomat)

CEO Magazin, III.évf. 2002/6.

http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/DIGUJL.htm

[DÉNES T. 2002/9] A Turing-teszt az e-társadalom napi gyakorlata

eVilág, I.évfolyam 9.szám, 2002/december

http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/6.GondolTuringteszt.htm

[DÉNES T. 2003/1] A leggyengébb láncszem

Népszabadság, 2003. április 30. /Fórum rovat/

[DÉNES T. 2003/2] Turing-teszt az információs társadalomban, avagy valós vagy virtuális e-társadalom?

Társadalomkutatás, 21.kötet 2003/3.szám 275-310

http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/6.GondolTuringteszt.htm

[DÉNES T. 2003/3] Nem elektronikus adathordozók „ujjlenyomata” (Dokumentumok biztonsága ma és holnap) *Híradástechnika*, 2003/7, 40-44

[DÉNES T. 2003/4] e-dokumentumok és személyesség
CEO Magazin, IV.évf. 2003/5.
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/E-DOKUM.htm

[DÉNES T. 2003/5] Biztonságos digitális pénz és igazolvány
Híradástechnika, 2003/10, 27-30

[DÉNES T. 2003/6] Globális információ és személyes titkosítás
eVilág, II.évfolyam 11.szám, 2003/november

[DÉNES T. 2003/7] Bank-biztonság avagy a leggyengébb láncszem
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/Leggyengobb_lancszem.htm

[DÉNES T. 2004/1] e-világi dramaturgia
eVilág, III.évfolyam 3.szám, 2004/március
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/INFFEGYV.htm

[DÉNES T. 2004/2] Információbiztonság az e-társadalomban
eVilág, III.évfolyam 6.szám, 2004/június
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/Inf_bizt_etarsadban.htm

[DÉNES T. 2004/3] Információbiztonság kontra polgári szabadságjogok 1-3.rész
eVilág, III.évfolyam, 2004/augusztus, november, december

[DÉNES T. 2004/4] Kódolatlan gondolatok (2001. szeptember 11-e harmadik évfordulóján)
eVilág, III.évfolyam 9.szám, 2004/szeptember
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/SZEP11_3evf.htm

[DÉNES T. 2004/5] Globális fenyegetettség ellen globális információbiztonság
CEO Magazin, V.évf. 2004/3-4.

[DÉNES T. 2005/3] A dokumentumvédelem új módszerei (Személyhez kötött és tömeges dokumentumok)
eVilág, IV.évfolyam 4.szám, 2005/április, 26-29
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/Dokumentum_vedelem.htm

[DÉNES T. 2005/4] Biometrikus azonosítás, avagy a személy egyedisége és a dokumentum személyessége
eVilág, IV.évfolyam 5.szám, 2005/május, 34-38

[DÉNES T. 2005/5] Információbizonytalanság az e-társadalomban, avagy a Közös Fiók Rendszer (Common Boks System), mint egy új, biztonságos e-levelezési rendszer vázlata, *Társadalomkutatás*, 23.kötet 2005/2.szám 263-279
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/CBS.htm

[DÉNES T. 2005/6] Digitális aláírás, avagy a dokumentum tartalmának és tulajdonosának hitelessége
eVilág, IV.évfolyam 6.szám, 2005/június, 6-10

[DÉNES T. 2005/7] Digitális ujjlenyomat, avagy a dokumentumvédelem periódusos rendszere
eVilág, IV.évfolyam 7.szám, 2005/július, 20-24

[DÉNES T. 2005/8] Digitális csörlátás, vagy az információs társadalom felkiáltójelei (interjú)
eVilág, IV.évfolyam 12.szám, 2005/december, 24-29
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/Digitalis_csolatas.htm

[DÉNES T. 2006/1] Kiáltanék, ... talán nem késő!
Népszabadság, 2006. június 20. /Fórum rovat/

- [DÉNES T. 2006/2] Az Internet és a globális hálózatok biztonságáról
CEO Magazin, VII.évf. 2006/3. Melléklete (16 o.)
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/INTERNET-biztonsag.htm
- [DÉNES T. 2007] A biztonság konvergencia-programja
eVilág, VI.évfolyam, 2007/június, 1-8
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/Biztonsag%20konvergencia.htm
- [DÉNES T. 2008] Titok-megosztás
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/TitokMegosztas.htm
- [DÉNES T. 2009] „Meg kéne állni egy percre és elgondolkodni.” (interjú)
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/DenesTamas-interjuPenzesL.htm
- [DÉNES T. 2010] (Információ)biztonság a Nagy Testvér 60. születésnapján – I-II. rész.
Társadalomkutatás, 28.kötet 2010/4.szám 447-463, 29.kötet 2011/1.szám 112-130
<http://www.titoktan.hu/raktar/NagyTestver1.htm>
- [DÉNES T. 2011/1] Nyílt globalizáció ellen rejtett háború, avagy a terrorizmus „biztonsága”
CEO Magazin, XII.évf. 2011/3. melléklet
- [DÉNES T. 2011/2] A terrorizmus „biztonsága” avagy a globális „harcrend” kudarca?
Gondolatok 2001. szeptember 11. tizedik évfordulóján
Társadalomkutatás, 29.kötet 2011/4.szám 475-493
http://www.titoktan.hu/raktar/e_vilagi_gondolatok/Terrorizmus-Biztonsaga.htm
- [DÉNES T. 2015] **Nem Irhatsz BESzélhetsz Korlátlanul: NIBEK vs. Hatalmi Információ Birtoklás Ellen Kriptográfia: HIBEK**
<http://www.titoktan.hu/NIBEK-magyarFBI.htm>
- További hivatkozások:**
- [DIFFIE-HELLMAN 1976] W.Diffie, M.Hellman: New Directions in Cryptography
IEEE Transaction on Information Theory, November 1976. (644-645)
<http://www-ee.stanford.edu/~hellman/publications/24.pdf>
- [L.J. HOFFMAN 1995] Building in Big Brother, Springer-Verlag, New York, 1995.
- [NBC 1975] Meet the Press
National Broadcasting Company, “Meet the Press” (Washington D.C.: Merkle Press, 1975), transcript of August 17, 1975, p. 6; quoted in Puzzle Palace, p. 477.
<http://www.ncoic.com/nsapoole.htm#FN65>
- [ORWELL 1989] *G.Orwell: 1984, Európa Könyvkiadó, Budapest, 1989.*
- [PFITZ 1996] Birgit Pfitzmann: Digital Signature Schemes.
Springer, Berlin, 1996
http://www.semper.org/sirene/people/birgit/BlurbPfit8_96.html
- [SCHNEIER 1995] Bruce Schneier: e-mail security (How to Keep Your Electronic Messages Private), *Johns Wiley and Sons, Inc. New York, 1995.*
- [SIMMONS 1982] Gustavus J.Simmons: Secure Communications and Asymmetric Cryptosystems, *Boulder, Westview Press, 1982.*
- [A.M. TURING 1950] Computing Machinery and Intelligence, *Mind, 9(1950), 433-460*
- [VASVÁRI 2009] Vasvári György: A társadalmi és szervezeti (vállalati) biztonsági kultúra,
AD-LIBRUM Kiadó, Budapest, 2009. ([recenzió](#))